

Hærloven fastsatte er gaaet og gaaet godt paa denne Maade, og da Forslaget er kommet til os fra Regjeringen, idet Forsvarscommissionen foreslog en forskjellig Ordning, hvorimod Regjeringen foreslog denne, som Thinget bifaldt, seer jeg ingen Betænkelse ved at gaae ind derpaa. — Den høitærede Minister udtalte med Hensyn til Forslaget under Nr. 22, at han ikke kunde see, paa hvilken Maade man vilde naae dette Maal. Den høitærede Minister vil maaskee have bemærket det Princip i vor Lovgivningsvirksomhed i det Hele taget, at vi i vore Love — idetmindste ofte — htre en vis Forsigtighed med at udtale, under hvilken Minister en Sag henhører, navnlig altid i de Tilfælde, hvor det kan være tvivlsomt, om det ikke vilde være rigtigt, at Sagen gik over til et andet Ministerium. Hidtil har Thinget meget ofte iagttaget denne Forsigtighed; istedetfor at sige: Udenrigsministeren, Indenrigsministeren, Cultusministeren skal gjøre Dette eller Hiint, har det sagt, at den Minister, under hvem Sagen forterer, skal gjøre det. Nu vilde det dog være besynderligt, om Thinget efter Alt, hvad der er passeret i denne Sag om Staternes Sammenbragning, vilde votere anderledes, end det pleier at gjøre ved saadanne Leiligheder. Netop i en Sag, som meget ligger Thinget paa Hjerte, hvor vi gjerne ville bringe Alt, hvad der staaer i vor Magt til en Ordning i denne Retning, forekommer det mig høist besynderligt, om vi vilde sætte andre Ord ind i Loven, end hvad der stemmer med denne Betsægt. Jeg kan ikke troe Andet, end at Hensigten og Meningen med dette Votum er fuldkommen klar for Enhver. Det er ikke Tanken eller Hensigten at udøve nogen tvingende Indvirkning paa Regjeringen — om Tvang kunde der jo aldrig være Tale — men selv en saadan faktisk Impuls, som kunde tænkes fra Rigsdagens Side, maatte gives paa en anden Maade. Det er alene Meningen med dette Forslag at holde fast ved den Anstalt, som vi ved tidligere Leiligheder have vedkjendt os, at der skal være en Fællesbestyrelse for hele vort Forsvar.

Krabbe; Vi hørte den ærede Ordfører i dette Dieblif gjentage en Udtalelse, som han

ogsaa brugte i sit Indledningsforedrag, nemlig, at Thinget tidligere har vedkjendt sig den Mening, at der burde finde en Forening Sted af Bestyrelserne for de to militaire Stater. Jeg kjender ikke Noget til en saadan Tilfjendbegivelse af Thinget; det har i den Tid, jeg har siddet i Thinget, ikke fattet nogen Beslutning derom, og jeg erindrer heller ikke, at det er steet paa noget tidligere Tidspunkt. Jeg troer altsaa, at denne Grund ikke er tilstrækkelig til at motivere, at man her vil stryge Udtrykket: „Marineministeren“ og istedet derfor sætte „vedkommende Minister“. Men maa jeg, idet jeg saaledes har troet at burde imødegaae den høitærede Ordfører, endnu dertil sige, at det forekommer mig at være et ganske besynderligt Forslag, om hvilket den Eine siger, at det kun har Lidet at betyde, om hvilket den høitærede Marineminister siger, at han ikke ret forstaaer det, og som Andre synes at sætte megen Pris paa, uagtet det ikke ret er kommet frem, hvilken Betydning de da lægge deri. Det kan nu forsaavidt være ligegyldigt, hvilke Motiver der have ledet Udvalgets forskjellige Medlemmer til at samles om dette Forslag, men jeg skal gjøre opmærksom paa en Virkning, som Vedtagelsen deraf vil have, og som jeg anseer for skadelig. Naar vi engang komme til at discutere Spørgsmaalet, om der skal være en Fællesbestyrelse eller ikke, ville de Medlemmer, der er forud indtagne med Hensyn til dette Spørgsmaal, henvise — og det med nogen mere Grund, end den ærede Ordfører har foretaget sin Henviisning idag — til, at Thinget her har lagt sin Villie for Dagen, uagtet Thinget i Virkeligheden ikke gjør dette ved at vedtage den foreslaaede Forandring af Betsættelsen. Jeg troer derfor, at det af Hensyn til at holde Discussionen fri, naar Sagen senere maatte komme for, vil være vigtig at vedtage Forslaget under Nr. 22.

Ordføreren: Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke har Ret i, at Folkethinget ikke tidligere skulde have taget Beslutning om dette Punkt, thi i forrige Session vedtog vi jo et Forslag om Marinens Ordning, hvori Marineministeren intetsteds var nævnt, men hvor bestandig istedetfor „Marineminister“